

VRIJWILLIGERS Op stap met de Wijkhopper en Automaatje

Alternatief voor de Belbus

De Belbus is verleden tijd, minder mobiele Katwijkers of inwoners zonder eigen vervoer kunnen vanaf dinsdag 6 april gebruik maken van twee alternatieven: de Wijkhopper en ANWB Automaatje.

Sybylle Kroon

Katwijk ■ De Wijkhopper en Automaatje maken deel uit van het project 'Katwijk rijd(t) mee', dat wordt uitgevoerd door het Welzijnskwartier. De Wijkhopper is een elektrische auto die binnen de gemeentegrenzen passagiers die een abonnement hebben afgesloten – kosten maximaal 15 euro per jaar – voor één euro per rit gaat vervoeren. ANWB Automaatje is bedoeld voor langere ritten waarvoor de passagier dertig cent per kilometer betaalt, als onkosten voor de chauffeur. De opvolgers van de Belbus zijn goedkoper voor de gemeente Katwijk en de chauffeurs zijn vrijwilligers.

Contacten

Naast een praktisch doel – namelijk goedkoper vervoer van A naar B – heeft het project een sociaal doel. „Wij zijn een welzijnsorganisatie en onze focus bij dit project ligt dus op het sociale aspect”, stelt projectleider Arnout de Bakker. „Mensen die minder mobiel zijn, hebben vaak ook minder contacten. Dat kan leiden tot isolement en eenzaamheid. Door het aanbieden van laagdrempelig vervoer kan men weer onder de mensen komen.”

Op de oproep voor vrijwillige chauffeurs reageerden zo'n twintig belangstellenden. Conny van der Plas gaat in de Wijkhopper rijden: „Na mijn pensionering had ik de behoefte om iets nuttigs te doen en weer een beetje met mensen in contact te komen. Daarnaast vind ik autorijden leuk om te doen.” Omdat de Wijkhopper elektrisch is, hebben de chauffeurs eerst proefritten gemaakt om aan de auto te wennen.

De vrijwillige chauffeurs die als ANWB Automaatje gaan werken, rijden in hun eigen auto. Daar krijgen ze een vergoeding voor van der-

Vrijwillige chauffeurs Nico Taat en Conny van der Plas bij de gloednieuwe Wijkhopper.

FOTO HIELCO KUIPERS

„
Als chauffeur ben je ook een maatje, iemand tegen wie je aan kunt praten

tig cent per kilometer. De gepensioneerde Nico Taat heeft zich als Automaatje gemeld: „Ik heb tijd om als vrijwillig chauffeur aan de slag te gaan, ook ben ik inzetbaar voor langere ritten. Als chauffeur ben je ook een maatje, iemand tegen wie je aan kunt praten. Als je regelmatig dezelfde passagier hebt, dan bouw je een band op.”

Vriendelijkheid

De vrijwillige chauffeurs moeten aan een aantal eisen voldoen. Naast dat ze een rijbewijs moeten hebben, zijn vriendelijkheid en empathisch vermogen ook belangrijk. Bovendien moeten ze een training levensreddend handelen doorlopen en krijgen ze voorlichting over hoe je omgaat met een 'niet pluis-gevoel'

en thema's als eenzaamheid en relationele problemen.

Dat geldt ook voor de vrijwilligers die de telefooncentrale gaan bemensen. „De vrijwilligers nemen niet alleen te telefoon aan maar hebben ook een sociale en signalerende functie”, vertelt De Bakker, die aangeeft dat meer vrijwilligers welkom zijn. „Het is een groot project waarvan we verwachten dat er veel mensen gebruik van gaan maken. Meer enthousiaste vrijwilligers kunnen we dus goed gebruiken.”

Wagenpark

Het project 'Katwijk rijd(t) mee' gaat op dinsdag 6 april van start. Er zijn momenteel twee Wijkhoppers beschikbaar. Naarmate de belangstelling groeit, zal het wagenpark

uitbreiden. De organisatie verwacht dat het leasebedrag betaald kan worden van de rittenopbrengst.

De Bakker: „We adviseren een rit twee dagen van tevoren te reserveren. In de meeste gevallen gaat het ook om planbare bezoeken. Natuurlijk, als er een aanvraag voor een spoedrit binnenkomt, doen we ons best, maar daar zijn we in principe niet voor. Vanwege de coronamaatregelen nemen we voor Automaatje alleen medische ritten naar bijvoorbeeld het ziekenhuis of huisarts aan. Later kunnen we ook weer plezierrijtes aanbieden.”

De Wijkhopper en Automaatje zijn vanaf 6 april telefonisch (071-3031280) en per e-mail (katwijkrijdtmee@welzijnskwartier.nl) te reserveren.

Corona hobbel voor hulpproject Vroeg Eropaf

Sjaak Smakman

Regio ■ Corona heeft de hulpverlening aan mensen die in financiële problemen komen, flink parten gespeeld. Want als de pandmie één ding duidelijk heeft gemaakt, dan is het wel hoe belangrijk huisbezoeken zijn om te voorkomen dat de problemen mensen echt boven het hoofd groeien.

Dat is een belangrijke conclusie die de sociale dienst (ISD) trekt over het project Vroeg Eropaf het afgelopen jaar. „Want juist in het persoonlijke face to face contact vertelt een cliënt meer over zijn eigen situatie. En bij

een huisbezoek krijgt de hulpverlener meer een beeld van de leefomstandigheden”, aldus de ISD,

De bollengemeenten zijn nu twee jaar bezig met het project Vroeg Eropaf. Hoe eerder je er bij bent, des te gemakkelijker is nog een oplossing te vinden voor financiële problemen, is de gedachte daar achter. Volgens landelijke cijfers komen mensen pas echt in beeld bij als de schulden zijn opgelopen tot ruim 40.000 euro en dan is voor veel mensen echt een vrijwel onoverkomelijk probleem ontstaan.

Geldnood

Als mensen geldnood komen, stoppen ze vaak als eerste met het beta-

len van huur en water- en energierekeningen en hun zorgverzekering. Zorg en Zekerheid, Dunea en Stek zijn ook aangesloten bij het project

Geen huisbezoeken om mensen met schulden te helpen

en geven na een paar maanden wanbetaling een seintje dat er mogelijk een probleem is. Met Vattenfall, Eneco en Essent werd al langer gesproken, die sluiten binnenkort ook aan.

Ook zonder de energiebedrijven kwamen er afgelopen jaar een dikke 1100 meldingen over betalingsachterstanden binnen, waarvan bijna zeshonderd van Dunea en vierhonderd van Zorg en Zekerheid. De afspraak is dat er van twee partijen een melding moet zijn, voordat iemand wordt benaderd, bij huurachterstand is één melding genoeg,

Flyers

Uiteindelijk werden afgelopen jaar 127 huishoudens benaderd, maar echt contact krijgen bleek erg lastig. Telefoontjes en flyers in de bus stoppen waren door corona de enige manier om contact te leggen en de ervaring heeft al geleerd dat met name

flyers nauwelijks iets opleveren.

Slecht in de helft van de gevallen lukte het om contact te krijgen. Daar wreekte zich het feit dat huisbezoeken niet mogelijk waren, zegt de ISD. Lukte het wel om contact te leggen - en ongeveer de helft van de gevallen - dan moest de hulp worden geboden via (video)bellen en heel soms een afspraak op kantoor.

In driekwart van de gevallen voldeed de betrokkene na informatie en advies alsnog de rekeningen, werd een betalingsregeling getroffen of werd doorverwezen naar bijvoorbeeld Humanitas, het juridisch loket of de voedselbank. De overige mensen lieten weten het zelf wel te regelen.